

2007. március 29., csütörtök

P6_TA(2007)0100

Az európai hivatásos labdarúgás jövője

Az Európai Parlament 2007. március 29-i állásfoglalása az európai hivatásos labdarúgás jövőjéről (2006/2130(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1999. december 10-i helsinki jelentésre ⁽¹⁾ és a 2000. december 8-i, a sport sajátos természetéről és Európában betöltött társadalmi szerepéről szóló nizzai nyilatkozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: Alkotmány) 17. és III-282. cikkére,
 - tekintettel a brit elnökség európai labdarúgással kapcsolatos kezdeményezésére, amely a sport területén végzett 2006. évi független vizsgálathoz (Independent Sport Review 2006) vezetett,
 - tekintettel az Európai Közösségek Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) és az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatára, valamint a Bizottság sporttal kapcsolatos ügyekben hozott határozataira,
 - tekintettel Eljárási Szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A6-0036/2007),
- A. mivel a játék megfelelő irányítása érdekében a Bizottság a helsinki jelentésben kiemelte a labdarúgás irányító testületei és a közigazgatási hatóságok közötti együttműködés szükségességét, amely teljes mértékben tiszteletben tartja a hivatásos sport önszabályozó jellegét;
- B. mivel az európai sport – különösen a labdarúgás – az európai öntudat, az európai kultúra és polgárság elidegeníthetetlen része, és a labdarúgás európai modellje – amelyet nyílt sportverseny jellemez egy piramis alakú rendszerben, és amelyben amatőr klubok százezerei, valamint játékosok és önkéntesek milliói képezik a legnagyobb hivatásos klubok bázisát – hosszú távra visszanyúló demokratikus hagyományok és a helyi közösség egésze által történő támogatás eredménye;
- C. mivel a labdarúgás fontos szerepet tölt be a társadalomban és a nevelésben, és a társadalmi beilleszkedés és a multikulturális párbeszéd hatékony eszköze, illetve aktív szerepet kell játszania a diszkrimináció, az intolerancia, a rasszizmus és az erőszak elleni fellépésben, mivel a stadionokban és azok környékén még mindig sok ilyen jellegű esemény történik, és mivel a hivatásos labdarúgóklubok és ligák jelentős társadalmi és kulturális szerepet játszanak a helyi és nemzeti közösségeken belül;
- D. mivel a hivatásos labdarúgásnak gazdasági és nem gazdasági dimenziója is van;
- E. mivel a hivatásos labdarúgás gazdasági vetületei a közösségi jog hatálya alá tartoznak, és az ítélkezési gyakorlat elismeri a sport sajátos természetét és a labdarúgás Európában betöltött társadalmi és nevelési szerepét;
- F. mivel a nemzeti és európai politikai és sporthatóságok feladata a megfelelő jogi keretek keretek – amelyek teljes mértékben tiszteletben tartják a hivatásos labdarúgás sajátosságának alapelveit, testületei autonómiáját és a szubszidiaritást – kidolgozásával annak garantálása, hogy a közösségi jognak a hivatásos labdarúgásra történő alkalmazása ne befolyásolja hátrányosan a sportág társadalmi és kulturális céljait;

⁽¹⁾ COM(1999)0644.

⁽²⁾ Elnökségi következtetések, nizzai Európai Tanács, 2000. december 7–9., IV. melléklet.

2007. március 29., csütörtök

- G. mivel döntés született arról, hogy – tekintettel a sportnak az Európai Unió különböző politikáiban (szabad mozgás, a képzések elismerése, verseny, egészségügy és az audiovizuális politikák) betöltött növekvő fontosságára – a sportot az EU hatáskörébe tartozó területként bele kell foglalni az Alkotmányba (a 17. és III-282. cikkek); továbbá mivel az Alkotmányt nem ratifikálta minden tagállam, és a sportról szóló nizzai nyilatkozat önmagában nem elegendő a jelenlegi problémák kezelésére, amelyek túllépnek a nemzeti kereteken és ennek megfelelően európai megoldást igényelnek;
- H. a sportban általában, a labdarúgásban pedig különösen tapasztalható egyre nagyobb mértékű profeszionalizmus és üzleti szellem révén a közösségi jog fontosabbá vált e területen, ami a Bíróság és Bizottság előtt folyamatban levő ügyek növekvő számában is megmutatkozik,
- ezzel a jogbizonytalanság problémája is jelentősen felerősödött, és az érintett ágazatok egyre kevésbé találják kielégítőnek a kizárólag egyedi eseteken alapuló megközelítést, amint azt az uniós tagállamok sportminiszterei megbízásából készült, és a közelmúltban „Independent European Sport Review 2006” címmel közzétett tanulmány is tanúsít,
 - nem egyértelmű például, hogy az utánpótlás támogatása miatt rendkívül fontos, a saját nevelésű játékosok minimális számára vonatkozó UEFA-szabály egy Bíróság általi felülvizsgálat során megfelelné-e az EK-Szerződés 12. cikkének;
- I. mivel e jogbizonytalanság eredményeképpen nem egyértelmű, hogy az olyan önszabályozó testületek, mint az UEFA, a nemzeti szövetségek és a nemzeti ligák mekkora autonómiát élveznek és milyen mértékben kötik őket bizonyos közösségi jogi elvek – mint például a szabad mozgás, a megkülönböztetés-mentesség és a versenyszabályok – önszabályozói jogaik gyakorlása és szabályozói feladataik ellátása során;
- J. mivel ez a jogbizonytalanság nemcsak gazdasági szempontból jelent problémát, hanem különösen a labdarúgás társadalmi, kulturális és nevelésben betöltött szerepe tekintetében is, egyidejűleg csökkenti a szurkolók érdeklődését és a támogatás növelésére irányuló törekvéseket is, valamint aláássa a tisztességes játék elvét;
- K. mivel döntés született arról, hogy a sportot az EU hatáskörébe tartozó területként bele kell foglalni az Alkotmányba (a 17. és III-282. cikkek), annak érdekében, hogy az EU jogosultságokat kapjon a sport európai vonatkozásainak fejlesztésére;
- L. mivel a hivatásos labdarúgás nem úgy működik, mint a gazdaság tipikus ágazatai, és mivel a hivatásos labdarúgóklubok nem működhetnek ugyanolyan piaci körülmények között, mint a gazdaság többi szereplője, ugyanis a sportbeli ellenfelek egymásraultaltsága és a kiegyensúlyozott verseny szükséges ahhoz, hogy az eredmények bizonytalansága megmaradjon, és mivel a különböző szereplői, beleértve a szurkolókat, a játékosokat, a klubokat, a ligákat és a szövetségeket, nem átlagos fogyasztóként vagy vállalkozásként működnek;
- M. mivel az európai hivatásos labdarúgás jövőjét fenyegeti a gazdasági erő és a sportbeli hatalom egyre növekvő összefonódása;
- N. mivel a közvetítési jogok értékesítéséből származó bevételek egyre nagyobb fontossága alááshatja a különböző országok klubjai közötti kiegyensúlyozott versenyt, hiszen ezek a bevételek nagymértékben a nemzeti közvetítési piac méretétől függenek;
- O. mivel a hivatásos labdarúgás évtizedek óta egyre inkább nemzetközi jellegűvé válik, és egyszerre több különböző nemzetközi szabályozás és jogrendszer befolyásolja;
- P. mivel az eltérő nemzeti jogalkotási és engedélyezési kritériumok Európában egyenlőtlen feltételekhez vezetnek, és ez a helyzet súlyosan hátráltatja a csapatok közötti tisztességes sportversenyt az európai kupaküzdelmekben, ennél fogva a nemzeti válogatottak között is;
- Q. mivel a nők részvételi aránya a sportban általában még mindig jelentősen elmarad a férfiak szintjétől, mivel a nők még mindig nincsenek megfelelően képviselve a sport területén működő döntéshozó szervezetekben, és a hivatásos sportolók díjazásával kapcsolatban még mindig vannak nemen alapuló megkülönböztetéssel összefüggő ügyek;

2007. március 29., csütörtök

- R. mivel, bár az 1995-ös Bosman-ítélet kedvező hatással járt a játékosok szerződésére és mobilitására – bár továbbra is sok munkaügyi és szociális probléma vár megoldásra –, a sportra nézve hátrányos következményekkel is járt, hozzásegítve a leggazdagabb klubokat a legjobb játékosok leszerződéséhez, elősegítve a pénzügyi hatalom és a sportszerek szorosabb összefonódását, a játékosok fizetésének fokozódó leértékelődését, a saját nevelésű játékosok számára tehetségük legmagasabb szinten való bizonyítására szolgáló lehetőségek csökkenését, és a hivatásos és amatőr sport közötti szolidaritás csökkenését;
- S. mivel a költségek, a fizetések inflációja és az ebből következő, sok klub által megélt pénzügyi válság számos bűncselekményhez (bundázás, korrupció stb.) vezet;
- T. mivel a Bizottság hivatalos határozatokban erősítette meg a közvetítési jogok együttes értékesítésének a közösségi versenyjoggal való összeegyeztethetőségét;

Általános összefüggések

1. hangsúlyozza a labdarúgás európai modelljéhez való ragaszkodását, amelyben az amatőr és a profi labdarúgás szimbiózisban van;
2. rámutat az európai labdarúgás egymásba fonódó nemzeti piramisrendszereinek jelentőségére, ami támogatja az igazi tehetséget és a versenyt, mivel a nemzeti ligák és bajnokságok jelentik az utat az európai szintű küzdelmekhez is, és megfelelő egyensúlyt kell fenntartani a játék nemzeti alapjai és az európai szint között a labdarúgóligák és szövetségek hatékony együttműködésének lehetővé tétele érdekében;
3. elismeri, hogy a labdarúgást irányító testületeknek a politikai hatóságokkal társulva különböző szinteken együttesen törekedniük kell az egyes negatív fejlemények, mint például a túlzott üzletiesség és a csapatok közötti tisztességtelen verseny ellensúlyozására, hogy biztosítva legyen a hivatásos labdarúgás jövője izgalmas mérkőzések, a szurkolók klubjukhoz való nagyfokú kötődése és a mérkőzések széles körű nyilvános látogatottsága révén; többek között kedvezményes jegyek biztosításával fiatalok és családok részére, főleg a jelentősebb nemzetközi mérkőzésekre;
4. üdvözlöi a sport területén végzett, már említett 2006. évi független vizsgálatot és az Európai Parlament által megrendelt, „Hivatásos sport a belső piacon” című tanulmányt, és felhívja a tagállamokat, a labdarúgást irányító európai és nemzeti testületeket és a sportról szóló, rövidesen megjelenő fehér könyv tekintetében a Bizottságot, hogy folytassák a brit elnökség által kezdeményezett erőfeszítéseket a szükséges politikai intézkedések felmérése érdekében – a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett azáltal, hogy figyelembe veszik e vizsgálat elveit és főbb ajánlásait;
5. el kívánja kerülni, hogy az európai hivatásos labdarúgás jövőjét kizárólag egyedi elbírálás útján határozzák meg, illetve fokozni kívánja a jogbiztonságot;
6. egyetért azzal az alapelvvel, hogy a hivatásos sport gazdasági vonatkozásai igenis az EK-Szerződés hatálya alá esnek, a sport nizzai nyilatkozatban megállapított sajátos természetének figyelembevételével; ebből a szempontból úgy ítéli meg, hogy a sport szabályaiból eredő, gazdasági nehézséget okozó korlátozó hatások az uniós joggal összeegyeztethetőek, feltéve, ha a szabályok megfelelően indokolt célt szolgálnak, amely kötődik a sport természetéhez és rendeltetéséhez, továbbá korlátozó hatásai e cél elérésének részét képezik és azzal arányosak;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen iránymutatást ezen elv alkalmazására, és kezdjen konzultációba a labdarúgás európai és nemzeti hatóságaival, hogy létrejöjjön egy keretmegállapodás az EU és a labdarúgás európai és nemzeti irányító testületei között;
8. felkéri a Bizottságot, hogy a Parlamenttel, a tagállamokkal, az európai és nemzeti labdarúgás irányító testületeivel és más érdekelttel együttműködve a soron következő fehér könyvébe foglalja bele az ebben az állásfoglalásban szereplő elveket és ajánlásokat, és dolgozzon ki cselekvési tervet általában az európai sport, és különösen a labdarúgás számára, amelyben meghatározza, hogy a Bizottságnak mely kérdésekkel kell foglalkoznia, illetve a jogbiztonság fokozásához és az egyenlő feltételek elősegítéséhez szükséges eszközök körét;

2007. március 29., csütörtök

9. kéri a Bizottságot, hogy folytasson strukturált párbeszédet a labdarúgás irányító testületeivel – beleértve a nemzeti szövetségeket és a ligákat –, és az egyéb érintett felekkel a jobbizonytalanság problémájának megoldása érdekében;

10. üdvözli a női labdarúgás sikerét, és az iránta való nagy érdeklődést Európában, és felhívja a figyelmet növekvő társadalmi jelentőségére;

Irányítás

11. felhívja a labdarúgás valamennyi irányító testületét, hogy pontosabban határozzák meg és hangolják össze hatásköreiket, felelősségi körüket, tevékenységeiket és döntéshozatali folyamataikat demokratikus jellegük, átláthatóságuk és legitimitásuk az egész sportág érdekében történő javítása céljából; felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson iránymutatást arra vonatkozóan, hogy az elfogadható jogszerű önszabályozás mely formáit támogatja; kellő tekintettel a nemzeti jogszabályokra és a szövetségek számára nyújtott pénzügyi támogatásra, amelynek célja a fiatal labdarúgók és a nemzeti válogatott támogatása és képzése;

12. felhívja az UEFA-t, hogy a döntéshozatali folyamatba vonja be a játékosok, a klubok és a ligák képviselői szervezeteit;

13. úgy véli, hogy az irányítás nemzeti és európai szinten összehangoltabb önszabályozáshoz vezető javítása csökkenteni fogja annak gyakoriságát, hogy a klubok a Bizottsághoz és a Bírósághoz folyamodnak;

14. elismeri a sportbírók szakértelmét és legitimitását, amennyiben azok az Európai Unió alapjogi chartája 47. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint érvényesítik az állampolgárok tisztességes meghallgatáshoz való jogát;

15. úgy véli, hogy a polgári bíróságokhoz való folyamodást, még ha a sport tekintetében nem is indokolható, nem büntethetik a fegyelmi szabályzatok; és elítéli a FIFA e tekintetben hozott önkényes határozatait;

16. kéri az UEFA-t és a FIFA-t, hogy alapokmányaikban ismerjék el a polgári bíróságokhoz való folyamodás jogát, ugyanakkor elismeri, hogy az önszabályozás elve magában foglalja és indokolja az európai sportmodell strukturáit és a sportversenyek szervezésére vonatkozó alapelveket, beleértve a doppingellenes szabályzatokat és a fegyelmi szankciókat;

17. hangsúlyozza, hogy a labdarúgás valamennyi irányító testülete számára elengedhetetlen az arányosság elvének alkalmazása önszabályozó jogkörük gyakorlása során; és kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa ennek az elvnek az alkalmazását a sporttal kapcsolatos jogi ügyekben;

18. felhívja a FIFA-t, hogy növelje belső demokráciáját és felépítésének átláthatóságát;

19. úgy véli, hogy a jelenleg a Bíróság előtt lévő Charleroi-ügy jelentősen alááshatja a kis és közepes nemzeti labdarúgó szövetségek nemzetközi versenyeken való részvételi lehetőségeit, és veszélyeztetheti a nemzeti szövetségek helyi labdarúgásban végzett létfontosságú beruházásait; ebben a tekintetben úgy véli, hogy a kluboknak kártérítési jogosultság nélkül el kell engedniük játékosaik a válogatott mérkőzésekre; ösztönzi az UEFA-t és a FIFA-t, valamint az európai klubokat és ligákat, hogy jussanak megállapodásra a válogatott mérkőzések során megsérült játékosokra alkalmazandó feltételekről és a kollektív biztosítás rendszerének kidolgozásáról;

20. támogatja az UEFA klublicenc-rendszerét, amelynek célja a klubok számára egyenlő feltételek biztosítása és pénzügyi stabilitásukhoz való hozzájárulás, továbbá felhívja az UEFA-t a pénzügyi átláthatóság és a megfelelő irányítás biztosítása érdekében a klublicenc-rendszer közösségi joggal összhangban történő továbbfejlesztésére;

21. javasolja, hogy a nemzeti és európai politikai és sportot felügyelő hatóságok határozott fellépéssel biztosítsanak nagyobb átláthatóságot és jobb irányítást az európai hivatásos labdarúgásban;

2007. március 29., csütörtök

22. támogatja a klubok vagy az irányító testületek főbb szereplői közötti érdekellentétek kizárásával a játék egységének megőrzésére irányuló erőfeszítéseket;
23. felszólítja a Bizottságot, hogy a labdarúgást irányító testületekkel, a ligákkal és a klubokkal folytatott konzultáció mellett fontolja meg a sportvállalkozások részére olyan európai jogi státusz bevezetését, amely figyelembe veszi a legnagyobb labdarúgóklubok gazdasági tevékenységét, ugyanakkor megtartja azok sajátos, sporthoz kapcsolódó jellegzetességeit is; egy ilyen státusz lehetővé tenné olyan szabályok megalkotását, amelyek révén e társaságok gazdasági és pénzügyi tevékenysége ellenőrizhető lenne és lehetőség nyílna a szurkolók bevonására, valamint a közösségi részvételre;
24. kéri a tagállamokat és a labdarúgást irányító testületeket, hogy ténylegesen mozdítsák elő a fair play szabályait tiszteletben tartó futballszurkolók társadalmi és demokratikus szerepét például azáltal, hogy a szurkolók felelősségének elismeréseképp támogatják olyan szurkolói alapítványok létesítését és fejlesztését, amelyek tulajdonrészhez juthatnak a kluboknál és részt vehetnek azok irányításában, a labdarúgásért felelős ombudsman kinevezésével és a „Supporters Direct” modell elterjesztésével;
25. kéri az UEFA-tól, hogy vizsgálja meg, hogyan lehetne az európai szinten megszervezett szurkolói szervezeteket egyenrangú érdekelt felekként bevonni, továbbá vizsgálja meg egy európai szintű „Supporters Direct” testület létrehozásának megvalósíthatóságát;
26. úgy ítéli meg, hogy megfelelőbb társadalmi párbeszéd révén a hivatásos labdarúgókat szakszervezetek képviselőit, valamint a klubokat és a ligákat szorosabban be kell vonni a labdarúgás irányításába;

A bűncselekmények elleni küzdelem

27. támogatja a labdarúgás európai és nemzeti irányító testületeinek azon törekvéseit, hogy átláthatóbbá tegyék a klubok tulajdonosi szerkezetét, és kéri a Tanácsot, hogy dolgozzon ki és fogadjon el intézkedéseket a labdarúgást veszélyeztető bűncselekmények – így a pénzmosás, a tiltott fogadások, a dopping és a bundázás, valamint a főbb labdarúgó-eseményeket kísérő kényszerprostitúció – elleni küzdelem céljából;
28. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az átláthatóságra vonatkozó és a pénzmosás elleni jogszabályoknak a labdarúgás valamennyi résztvevője által történő teljes körű betartását;
29. felhívja a tagállamokat olyan mechanizmusok bevezetésére, amelyek az erőszak, a huliganizmus és a labdarúgó-mérkőzések előtt, alatt és után tanúsított más vétkes magatartások elleni küzdelem céljából a klubok, a rendőrség és a szurkolói szervezetek közötti együttműködést segítik elő, továbbá a bevált gyakorlatok cseréjére;
30. kéri a Tanácsot, hogy erősítse meg a huliganizmussal kapcsolatos megelőző intézkedések és szankciók összehangolását a nemzeti szintű mérkőzések vonatkozásában is; e tekintetben kéri a Tanácstól a nemzetközi dimenzióval bíró labdarúgó-mérkőzések biztonságáról szóló határozatának (2002/348/IB) végrehajtását, és – ha szükséges – további intézkedések elfogadását, a közelmúltban a labdarúgó-stadionokban és azokon kívül lezajlott erőszakos események fényében;
31. felhívja a tagállamokat, Európa labdarúgó hatóságait, egyesületeit és ligáit, hogy folytassanak egy egész Európára kiterjedő figyelemfelkeltő kampányt a stadionokon kívüli és belüli erőszak megfékezése érdekében;

A labdarúgás szerepe a társadalomban, a kultúrában és a nevelésben

32. kiemeli a sporton keresztül történő nevelés jelentőségét és a labdarúgás azon képességét, hogy segíteni tudja a hátrányos szociális helyzetben lévő fiatalok társadalomba való beilleszkedését, és kéri a tagállamokat, a nemzeti szövetségeket, a ligákat és a klubokat az ilyen irányú bevált gyakorlatok cseréjére;
33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat is a labdarúgóklubok által indított társadalmi beilleszkedési projektek támogatására;

2007. március 29., csütörtök

34. egyértelmű támogatását fejezi ki az UEFA fiatal játékosok képzését ösztönző intézkedéseivel kapcsolatban, amelyek meghatározzák a saját nevelésű játékosok minimális számát a hivatásos klubok kereteiben, illetve korlátozzák a keretek nagyságát; úgy véli, hogy ezek az ösztönző intézkedések arányosak és felhívja a hivatásos klubokat e szabály szigorú alkalmazására,

35. meggyőződése, hogy további intézkedésekre van szükség annak biztosítására, hogy a saját nevelésű játékosokkal kapcsolatos kezdeményezés ne vezessen gyermekkereskedelemhez azáltal, hogy egyes klubok nagyon fiatal (16 éven aluli) gyermekeknek ajánlanak szerződést;

36. rámutat arra, hogy a fiatal játékosok számára meg kell adni a lehetőséget az általános és szakképzésre a klub- és edzési tevékenységeikkel párhuzamosan, és hogy a kluboknak biztosítaniuk kell a harmadik országokból származó fiatal játékosok biztonságos hazatérését, ha európai pályafutásuk korán véget ér;

37. ragaszkodik ahhoz, hogy a fiatal külföldi tehetségek szerződtetésével kapcsolatban mindig tiszteltetben kell tartani a bevándorlási jogot, és felhívja a Bizottságot, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ és/vagy a fiatal személyek munkahelyi védelméről szóló, 1994. június 22-i 94/33/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ végrehajtásával összefüggésben kezelje a gyermekkereskedelem problémáját; rámutat arra, hogy a fiatal játékosoknak a klubban folytatott tevékenységekkel és az edzésekkel párhuzamosan lehetőséget kell adni az általános oktatásban és szakképzésben való részvételre, hogy ne függjenek teljes mértékben a kluboktól; intézkedéseket kér azon fiatalok társadalmi kirekesztődésének megakadályozására, akiket végül nem választanak ki;

38. kéri a labdarúgást irányító testületeket és a klubokat, hogy az alábbiak révén vegyenek részt az emberkereskedelem elleni küzdelemben:

- hozzanak létre és írjanak alá európai chartát a labdarúgásban érvényesülő szolidaritásról, amely az aláírókat a fiatal külföldi játékosok felfedezése, leigazolása és fogadása terén kialakult helyes gyakorlatok követésére kötelezi;
- hívjanak életre egy ún. Szolidaritási Alapot az emberkereskedelem által legsúlyosabban érintett országokban elindítandó megelőzési programok finanszírozására;
- vizsgálják felül a játékosok jogállására és átigazolására vonatkozó FIFA-szabályzat kiskorúak védelméről szóló, 19. cikkét;

39. hangsúlyozza az edzőközpontok fontos szociális és nevelési, illetve mind a klubok jólétében, mind a labdarúgó-tehetségek jövőbeli fejlődésében betöltött szerepét, valamint támogatja az edzőközponttal rendelkező klubok pénzügyi ösztönzését, feltéve, hogy ezek az ösztönzések összhangban állnak a Szerződés állami támogatásra vonatkozó szabályaival; és kéri a Bizottságot, hogy ismerje el ezt a fontos szerepet az állami támogatásokkal kapcsolatos irányutatók kidolgozásakor;

40. hangsúlyozza, hogy a fiatal játékosok számára olyan környezetet kell teremteni, ahol fejlődhetnek, és nevelésük a becsület és a tisztességes játék szellemében történhet;

41. sürgeti a tagállamokat, hogy a férfiak és nők között változatlanul meglévő megkülönböztetés további csökkentése céljából alkalmazzák a nemek közötti esélyegyenlőség elvét a sportpolitika minden területén, mind a sporttestületekben való képviselet és díjazás, mind a sportban való tényleges részvétel szempontjából, kiegészítve ezzel a sportból eredő személyes és társadalmi előnyöket;

Munkaiügyi és szociális kérdések

42. sajnálatosnak tartja az egyes tagállamok szociális és adóügyi jogszabályai közötti különbségeket, amelyek a klubok közötti egyenlőtlenségekhez vezetnek, illetve azt, hogy a tagállamok nem hajlandóak ezt a kérdést európai szinten megoldani;

43. hangsúlyozza a más tagállamban szerzett szakmai képesítések kölcsönös elismerésének jelentőségét a munkavállalók szabad mozgásában;

⁽¹⁾ HL L 203., 2002.8.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 216., 1994.8.20., 12. o.

2007. március 29., csütörtök

44. úgy véli, hogy a játékos-ügynököket illetően a jelenlegi gazdasági helyzet megköveteli, hogy a labdarúgást irányító testületek a Bizottsággal konzultálva valamennyi szinten módosítsák a játékos-ügynökökre vonatkozó szabályozást; e célból felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az UEFA játékos-ügynökök szabályozására irányuló törekvéseit, szükség esetén a játékos-ügynökökkel kapcsolatos irányelvre vonatkozó javaslat előterjesztésével, amely szigorú kritériumokat és vizsgakövetelményeket szab a játékos-ügynökké válás feltételül, szabályozza a játékos-ügynökök ügyleteinek átláthatóságát, minimumkövetelményeket állapít meg az általuk kötött szerződések tekintetében, létrehozza az európai irányító testületek hatékony ellenőrzési és fegyelmi rendszerét, bevezeti az „ügynökengedélyezési rendszert”, létrehozza nyilvántartásukat, továbbá véget vet a „kettős képviselőnek” és az ügynökök játékos általi díjazásának;

45. felhívja az UEFA-t és a Bizottságot, hogy fokozzák az európai szintű szociális párbeszéd erősítésére irányuló erőfeszítéseiket az olyan kérdésekben, mint a szerződések időtartama, az átigazolási időszak meghatározása, a szerződés lejárat előtti felmondásának lehetőségei és a korábbi kluboknak járó kompenzáció, hiszen ez megelőzheti és áthidalhatja a játékosok és munkaadók közötti feszültségeket;

46. üdvözli a FIFPro, az UEFA és az Európai Hivatásos Labdarúgó Ligák Szervezete (EPFL) kezdeményezését, amely a játékosok jogainak bővítésére irányul annak biztosításával, hogy a játékosok minden esetben rendelkezzenek bizonyos minimumkövetelményeknek megfelelő írásbeli szerződéssel;

47. egyetért azzal, hogy a munkaügyi jogszabályok hatékonyabb végrehajtására van szükség valamennyi tagállamban annak biztosítása érdekében, hogy a hivatásos játékosok valamennyi jogukat szabadon gyakorolhassák és munkavállalói kötelezettségeiket teljesítsék;

48. kéri a Bizottságot, hogy tevőlegesen támogassa a labdarúgással kapcsolatos iparágakban a gyermekmunka-ellenes kezdeményezéseket és kampányokat, és vizsgáljon meg a munkavállalók, beleértve a gyermekek jogainak tiszteletben tartását biztosító valamennyi politikai és jogi lehetőséget;

Az erőszak, a rasszizmus és a hátrányos megkülönböztetés egyéb formái elleni küzdelem

49. kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a hivatásos labdarúgás minden résztvevőjét, hogy – mivel a rasszizmustól és a hátrányos megkülönböztetés egyéb formáitól mentes munkahelyhez való jogosultság a labdarúgó-játékosokat is megilleti – vállaljanak felelősséget a rasszizmus és idegengyűlölet elleni küzdelem folytatására és fokozására a diszkrimináció minden stadionon belüli és kívüli formájának elítélése révén; szigorúbb szankciókat kér a labdarúgásban előforduló bármilyen diszkriminatív eseménnyel szemben, kéri az UEFA-t és a nemzeti ligákat, hogy a fegyelmi szabályzatokat következetesen, szigorúan és összehangoltan hajtsák végre, a klubok pénzügyi helyzetének figyelembevételével;

50. ebben az összefüggésben felhívja továbbá a Bizottságot, az UEFA-t és más érdekelt feleket, hogy hozzanak intézkedéseket a labdarúgásban előforduló rasszizmus elleni küzdelemről szóló, 2006. március 14-i parlamenti nyilatkozat⁽¹⁾ alapján; üdvözli, hogy az UEFA és a FIFA szigorúbb szankciókat foglalt szabályzataiba, üdvözli továbbá az általuk meghozott intézkedéseket, és várja a labdarúgásban érdekelt valamennyi fél általi további intézkedéseket;

51. felhívja a Bizottságot, az UEFA-t és más érdekelt feleket, hogy a labdarúgó-stadionokon belül és kívül ne hagyják büntetlenül a megkülönböztetés más formáit, így például a nemen, származáson, szexuális irányultságon alapuló vagy egyéb megkülönböztetést;

52. elítéli a labdarúgó stadionokban történő erőszakos viselkedés összes formáját, ösztönzi a tagállamokat, hogy a rendelkezésükre álló legszigorúbb intézkedéseket alkalmazzák a sportpályákon történő erőszak minden formájának csökkentése és felszámolása érdekében, továbbá támogatását fejezi ki az UEFA-nak az erőszak megszüntetése érdekében tett intézkedéseivel kapcsolatban;

Versenyjog és a belső piac

53. mély meggyőződése, hogy a modulált költség-ellenőrzési rendszer bevezetése lehet a pénzügyi stabilitás növelésének és a klubok közötti egyenlő versenyfeltételek kialakításának módja, például úgy, hogy azt integrálják egy korszerűsített klublicenc-rendszerbe;

⁽¹⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 143. o.

2007. március 29., csütörtök

54. úgy ítéli meg, hogy a labdarúgásnak biztosítania kell a versenyzők kölcsönös függőségét, és szükségképpen a verseny eredményeinek kiszámíthatatlanságát, amely igazolásként szolgálhat a sportszervezetek számára a sportesemények rendezése és értékesítése tekintetében sajátos piaci keret létrehozására; úgy ítéli meg azonban, hogy e sajátos keretek nem jelenthetnek a közösségi versenyszabályok alkalmazása alóli automatikus kivételt a hivatásos labdarúgáshoz kapcsolódó gazdasági tevékenységek esetében, tekintettel e tevékenységek növekvő gazdasági súlyára;

55. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű iránymutatásokat az állami támogatási szabályok alkalmazására vonatkozóan, megjelölve, hogy milyen jellegű állami támogatás fogadható el és jogszerű annak érdekében, hogy a labdarúgás betölthesse társadalmi, kulturális és nevelési szerepét, mint például a hatóságok által a labdarúgó-stadionok vagy létesítmények fenntartására vagy korszerűsítésére biztosított pénzügyi és egyéb támogatások;

56. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a labdarúgás nemzetközi, európai és nemzeti irányító testületeivel szorosan együttműködve fontolják meg a fogadási piac esetleges liberalizációjának következményeit, és általában a sport, és különösen a labdarúgás finanszírozását biztosító mechanizmusok bevezetésének lehetőségét, és fontolják meg a nemzeti és európai labdarúgó-események integrálásának védelmét szolgáló intézkedések meghozatalát;

57. elismeri a védjegyek fontosságát a sportban, kivéve ha azokat az áruk szabad mozgásának korlátozására használják fel;

58. megjegyzi, hogy gyakran jelentős eltérés tapasztalható a jelentősebb labdarúgó események jegyei iránti kereslet és a kínálat között, ami a szponzoroknak jó, a fogyasztóknak azonban rossz; hangsúlyozza, hogy a jegyek elosztása során teljes mértékben figyelembe kell venni a fogyasztók érdekeit, és hogy minden szinten biztosítani kell a jegyek megkülönböztetés-mentes és tisztességes értékesítését; miközben elismeri, hogy a jegyek elosztása adott esetben a szurkolói klubok tagjaira, utazási irodákra vagy olyan hasonló szervezetekre korlátozható, amelyekbe megkülönböztetés-mentesen be lehet lépni;

A televíziós jogok értékesítése és a versenyjog

59. fenntartja, hogy a központi értékesítés alapvető fontosságú az európai labdarúgás pénzügyi szolidaritási modelljének védelme szempontjából; kívánatosnak tartja a nyilvános vitát és a Bizottság további vizsgálatait arra vonatkozóan, hogy ezt a modellt egész Európában el kell-e fogadni mind az európai szintű küzdelmekre, mind a nemzeti bajnokságokra, ahogy azt a sport területén végzett 2006. évi független vizsgálat javasolta; ebben a tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy készítsen részletes értékelést a közvetítési jogokat érintő határozatai gazdasági és sportra gyakorolt hatásáról, illetve arról, hogy azok milyen mértékben működtek;

60. hangsúlyozza, hogy a sport sajátos természetének figyelembevételével az európai nemzeti labdarúgóligákra ruházott közvetítési jogok értékesítésének mindig összhangban kell lennie az EK versenyjogával, és a tárgyalásoknak és az értékesítésnek átlátható módon kell lezajlania; de az előbbieket fenntartásával azon a véleményen van, hogy a labdarúgó-közvetítéseknek a lakosság lehető legszélesebb köre számára hozzáférhetőnek kell lenniük, többek között szabadon fogható televíziós csatornák útján;

61. hangsúlyozza, hogy felbecsülhetetlen a hatályban lévő, határok nélküli európai televíziózásról szóló, 97/36/EK irányelv⁽¹⁾ 3a. cikkének jelentősége;

62. rámutat arra, hogy a hivatásos labdarúgás számára létfontosságú, hogy a televíziós jogokból származó bevételeket méltányos módon osszák el, ami biztosítja a hivatásos és amatőr sport, illetve a különböző bajnokságokban versenyző klubok közötti szolidaritást, megállapítja, hogy a televíziós bevételek jelenlegi elosztása az UEFA Bajnokok Ligájában jelentős mértékben a klubok nemzeti televíziós piacának mérete alapján zajlik; megállapítja, hogy ez a nagy országoknak kedvez, így csökkentve a kisebb országokban működő klubok erejét;

63. ezért felkéri az UEFA-t, hogy a Bizottsággal együtt folytassa különböző módszerek kidolgozását a kiegyensúlyozottabb verseny biztosítására ezen a területen az újraelosztás növelése révén;

⁽¹⁾ HL L 202., 1997.7.30., 60. o.

2007. március 29., csütörtök

64. megállapítja, hogy a sportesemények televíziós közvetítése egyre inkább kódolt és előfizetéses televíziós csatornákon történik, és e versenyek így számos fogyasztó számára hozzáférhetetlenné válnak;

Dopping

65. javasolja, hogy a megelőzés és a doppingellenes küzdelem kapjon kiemelt figyelmet a tagállamok részéről; a megelőzésre és a doppingellenes küzdelemre irányuló politikát kér, és hangsúlyozza, hogy független orvosok által végzett ellenőrzésekkel, kutatással, szűrésekkel, állandó és tartós nyomon követéssel, valamint az oktatás, a megelőzés és a képzés révén is harcolni kell a szabálytalanságok ellen; felhívja a hivatásos klubokat, hogy vállaljanak kötelezettséget a doppingellenes küzdelemre és belső vizsgálatok révén ellenőrizzék a szabályok betartását;

*
* *

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az UEFA-nak és a FIFA-nak, az Európai Hivatásos Labdarúgó Ligák Szervezetének (EPFL), az Európai Klubfórumnak és a FIFPro-nak.

P6_TA(2007)0101

Az új tagállamok integrációja a KAP-ba

Az Európai Parlament 2007. március 29-i állásfoglalása az új tagállamok közös agrárpolitikába történő integrációjáról (2006/2042(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 33. cikkére,
- tekintettel a csatlakozni szándékozó közép- és kelet-európai országok előcsatlakozási mezőgazdasági és vidékfejlesztési intézkedéseinek az előcsatlakozási időszakban történő közösségi támogatásáról szóló, 1999. június 21-i 1268/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmányra ⁽²⁾,
- tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányok, valamint az Európai Unió alapját képező szerződéseknek a közös agrárpolitika reformját követő kiigazításáról szóló, 2004. március 22-i 2004/281/EK tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 161., 1999.6.26., 87. o.

⁽²⁾ HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

⁽³⁾ HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb a 2013/2006/EK rendelettel (HL L 384., 2006.12.29., 13. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 93., 2004.3.30., 1. o.